

Vypraveno

dne 3. 7. 2013

PŘÍLOHA

MVCRP00T52PE

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Jan Kubice

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 1. 7. 2013
podpis:

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0052r

Praha 1. 7. 2013

Č.j.: MV-63525 - 4/VS - 2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o opožděném rozkladu – Kazachstán, státní občanky Ukrajiny, trvale bytem (dále jen „žadatelka“), zastoupené advokátem , AK se sídlem proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“) ze dne 28. 3. 2013, č.j.:VS-3049/835.3/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 92 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu, se rozklad jako opožděný **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Krajského úřadu Plzeňského kraje o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 16. 11. 2012. Žadatelka se zdržuje na území České republiky od roku 1999, trvalý pobyt má povolen od 31. 5. 2000, z důvodu uzavření manželství se státním občanem České republiky. Bezdětné manželství bylo pravomocně rozvedeno dne 29. 7. 2008. Z předchozího manželství má dospělou dceru.

Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 28. 3. 2013, č.j.: VS-3049/835.3/2-2012, byla její žádost podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství,

zamítnuta. Důvodem zamítnutí žádosti bylo neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatelka hrubě porušovala své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Její povinností bylo provádět ve stanovené výši pravidelné platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 31. 5. 2000, kdy jí byl na základě uzavření sňatku se státním občanem České republiky povolen trvalý pobyt. Žadatelka však uhradila první platbu pojistného teprve dne 1. 10. 2004 ve výši 905 Kč. Dlužnou částku ve výši 38 830 Kč uhradila koncem tohoto měsíce. Po prominutí části vyměřeného penále zbývající dlužné penále žadatelka uhradila v dubnu 2007. Žadatelka byla dále v roce 2011 a 2012 dvakrát řešena pro porušení povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky. Prvního přestupku řešeného blokovou pokutou ve výši 200 Kč se dopustila tím, že jako ubytovatelka, podnikající fyzická osoba, vedla domovní knihu v rozporu s tímto právním předpisem, druhý přestupek, řešený domluvou, vznikl z důvodu pozdě zaslaného přihlašovacího tiskopisu. Přihlédnuto bylo rovněž k tomu, že žadatelka nepředložila podrobné vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění a penále, jak jí bylo uloženo usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 24. 1. 2013, č.j.: VS-3049/53/2-2012, jímž bylo správní řízení přerušeno. Tím neposkytla Ministerstvu vnitra veškerou potřebnou součinnost, jak jí ukládá ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu.

II.

Napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra obsahovalo v souladu s § 68 odst. 5 správního řádu poučení o podmínkách pro podání řádného rozkladu. Počátek běhu této lhůty je stanoven podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu prvním dnem následujícím po dni, kdy bylo správní rozhodnutí žadatelce dne 4. 4. 2013 doručeno. Patnáctidenní lhůta pro podání rozkladu uplynula dne 19. 4. 2013, kdy byla podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu poslední možnost předat rozklad k poštovní přepravě. Žadatelka tak neučinila a rozhodnutí správního orgánu I. stupně nabylo právní moci. Ze spisového materiálu vyplývá, že rozklad byl podán žadatelkou prostřednictvím právního zástupce elektronickou poštou dne 23. 4. 2013.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise.

Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že na rozklad, který byl elektronikou odeslán žadatelkou dne 23. 4. 2013 prostřednictvím právního zástupce, nelze nahlížet jinak, než jako na rozklad opožděný.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí Ministerstva vnitra již nabylo právní moci, ministr vnitra následně zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra v přezkumném řízení (§ 94 a násl. správního řádu) pro obnovu řízení (§ 100 správního řádu) nebo pro vydání nového rozhodnutí ve věci (§ 101 správního řádu).

Ohledně obnovy řízení ministr vnitra konstatuje, že není uveden ani jeden z důvodů pro její povolení ve smyslu ustanovení § 100 odst. 1 správního řádu. Postup podle ustanovení § 101 písm. b) správního řádu nelze na daný případ aplikovat.

Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že neshledal nesoulad mezi rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 28. 3. 2013, č.j.: VS-3049/835.3/2-2012 a právními předpisy a přezkumné řízení podle § 94 a násl. správního řádu, nezahájil.

IV.

Ministr vnitra nesouhlasí s námitkou žadatelky, že jí nebylo před vydáním napadeného rozhodnutí umožněno vyjádřit se ke shromážděným podkladům rozhodnutí. Správní řízení o udělení státního občanství České republiky bylo zahájeno na základě žádosti žadatelky, nikoliv z moci úřední. Žadatelka byla informována usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 24. 1. 2013, které převzala dne 28. 1. 2013, o tom, že bylo zahájeno správní řízení o její žádosti a mimo jiné také o tom, že má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí. V tomto usnesení byla také seznámena s tím, jakých přestupků se dopustila podle zákona o pobytu cizinců a byla vyzvána, aby se k nim vyjádřila, což žadatelka učinila prohlášením ze dne 4. 2. 2013. V usnesení byl uveden rovněž přímý telefonický kontakt na příslušného referenta Ministerstva vnitra, s kterým mohla žadatelka případné nejasnosti konzultovat. Podklady pro rozhodnutí ve věci předložila žadatelka sama již při podání své žádosti u Krajského úřadu Plzeňského kraje dne 22. 10. 2012 nebo dodatečně, na základě vyžádání Ministerstva vnitra dne 19. 2. 2013, respektive o poznatcích cizinecké policie byla informována dne 24. 1. 2013. Státoobčanský spis žadatelky neobsahuje žádné další podklady, o kterých by žadatelka nevěděla.

K porušení zákona nedošlo ani v případě neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Výklad ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, který předložil právní zástupce žadatelky, tj., že žadatelka plní povinnosti aktuálně v době podání žádosti a rozhodování o ní, ministr vnitra pokládá za nesprávný. Z díkce ustanovení § 7

odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především ze slova „plní“ je nutno dovodit, že žadatel o státní občanství České republiky průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazuje. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 13. 3. 2008, č.j.: As 51/2007-105 odmítl formalistický výklad, že se ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství vztahuje pouze na chování cizince v době podání žádosti, a nikoliv již na jeho předchozí působení na území České republiky. Ministroví vnitra nezbyvá než zopakovat, že žadatelka se dopouštěla porušení povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění po delší časové období, z její strany se tedy nejednalo pouze o jednorázové porušení těchto povinností. V této souvislosti ministr vnitra již delší dobu upozorňuje, což je nepochybně právnímu zástupci žadatelky známo, že systém veřejného zdravotního pojištění v České republice je v současné době založen na principu solidarity. Tento princip je pak promítnut i do průběžného financování veřejného zdravotního pojištění ze strany pojištěnců, když bez tohoto průběžného financování by se stal systém veřejného zdravotního pojištění nefunkčním, což by mělo dalekosáhlé následky na poskytování zdravotní péče v České republice.

Povinnosti žadatelky, fyzické osoby žádající o udělení státního občanství České republiky, jsou mj. přímo zakotveny v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. A pokud jakékoliv ustanovení tohoto zákona žadatelka poruší, důsledkem je pak i v tomto případě nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

K námitce, že Ministerstvo vnitra nezohlednilo závažnost porušení právních předpisů, ministr vnitra uvádí, že příslušné ustanovení zákona o státním občanství nerozlišuje mezi závažným a méně závažným porušením právních předpisů. Po žadatelích o státní občanství České republiky se požaduje, aby plnili povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů. Není přitom rozlišováno, jaké závažnosti musí případné porušení těchto povinností dosáhnout.

Na základě těchto skutečností rozhodl ministra vnitra způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a opožděný rozklad zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

